

'Slachtoffers willen vooral erkenning'

DOOR / ERIK JAN BOLSIUS BEELD / HEIDI BORGART

Het smartengeld moet omhoog, betoogt Geertruid van Wassenaer als voorzitter van de Vereniging van Letselschade Advocaten. Preekt ze voor eigen portemonnee, nu letselschadeadvocaten ook mogen werken op no cure, no paybasis?

Om direct het grootste vooroordeel over haar beroepsgroep te benoemen, begint letselschadeadvocaat Geertruid van Wassenaer (55) over haar inzet bij het claimen van schade. 'Het is mijn doel iemand weer zo veel mogelijk terug te brengen in de positie die hij had voor het ongeluk. Dat iemand met bijvoorbeeld een hoge dwarslaesie toch weer aan het werk komt, met allemaal toeters en bellen. Ik zorg dat die er komen en hij zijn eigen werk weer kan doen.' Het beeld van de advocaat als prototypische Amerikaanse *ambulancechaser* klopt volgens haar dan ook niet. 'Het lijkt alleen maar om die zak geld te gaan, maar ik vind dat ik het fantastisch heb gedaan als er uiteindelijk, behalve het smartengeld, helemaal geen schadevergoeding betaald hoeft te worden.' Haar hond rent mee tijdens een

wandeling door de Haarlemmerhout, hartje Haarlem. Hij lijkt de weg te weten in het ruim opgezette stadsbos tegenover letselschadekantoor Van Wassenaer Wytema. De letselschadeadvocaat heeft wel een idee van de schadeomvang in haar praktijk: 'Een precieze berekening heb ik niet, maar ik denk dat het gemiddelde zo'n 350.000 euro is. Letselschadeadvocaten pretenderen aan de top van de markt te zitten, wat betekent dat je alleen de grote schades behandelt, althans dat is het idee. Mensen met schades van een geringe omvang kunnen ook best terecht bij belangenbehartigers die geen advocaat zijn,' licht Van Wassenaer het bedrag toe.

LABRADOR

'We hadden ooit een congres met de titel "Je geld of je leven terug". Dat zegt hoe de meeste collega's en ik

ertegenaan kijken. We gaan als het even kan, voor schadevergoeding in natura.' Ze noemt als voorbeeld een beroemde hockeyer die niet meer kon hockeyen na een ongeluk. Dankzij haar bemiddeling kon hij lid worden van een golfclub, en een opleiding volgen, betaald door de verzekeraar. Haar mooiste zaak is van een meisje dat was gebeten door een labrador. 'De halve onderkant van haar gezicht was eraf. Zij is uiteindelijk naar de Verenigde Staten geëmigreerd, haar vader was Amerikaan, en de verzekeraar heeft alle kosten van de plastische chirurgen betaald. Het is een beeldschoon meisje geworden.' Van Wassenaer staat regelmatig tegenover verzekeraars, maar wil niet alleen maar kwaad over ze horen: 'Ik wil niet in wij-zij spreken. Dat is ook wel de mediator in me. Het is in het belang van mijn cliënt dat ik in goed overleg met die verzekeraar samen een oplossing zoek, dat lukt ook heel vaak.'

Is haar wereldbeeld niet in negatieve zin gekleurd, door ruim dertig jaar werken voor slachtoffers, en het leed dat ze dagelijks ziet? 'Nee, andere mensen kijken machteloos naar het slachtoffer en zeggen "arme jij", ik kan tenminste wat doen aan dat leed.

Geertruid van Wassenaer

2014-heden	Partner Van Wassenaer Wytema advocaten
1999-2014	Advocaat en salary-partner Beer advocaten
1986-1999	Advocaat Van Benthem & Keulen (1986-1993), Dirkszager (1993-1996), Allen & Overy (1997-1999)

Getrouwd, zes volwassen kinderen

‘Ik kan tenminste wat doen aan dat leed’

Dat geeft mij veel voldoening.’ Van Wassenaer is niet zo enthousiast over betaling op basis van *no cure, no pay*. Deze resultaatafhankelijke beloning, zoals het officieel heet, is speciaal voor haar beroepsgroep ingevoerd, als proef. ‘Je krijgt als advocaat tot maximaal 35 procent van de schadevergoeding. Dat lijkt mooi, maar het wordt afgesnoept van de vergoeding van de cliënt.’ Hoe hoger de schade, hoe meer de advocaat krijgt, ze vindt het maar niks. ‘Dan creëer je een eigenbelang bij de uitkomst, terwijl je maar één belang moet dienen: dat van je cliënt. En die heeft de schadevergoeding keihard nodig.’

SMARTENGELD

Toch pleit ze voor het behoud van de regeling, als de proef eind 2018 afloopt. ‘Het zorgt voor een betere toegang tot de rechter, omdat het risico voor het slachtoffer minder groot is om toch de procedure te kunnen

voeren, die zonder deze regeling onbetaalbaar zou zijn.’ Hoewel ze persoonlijk enthousiast is over haar vak, heeft Van Wassenaer als voorzitter van haar beroepsvereniging nog wel wensen. Zo moet het smartengeld omhoog. ‘Dat blijft achter, in vergelijking met de landen om ons heen.’ Heel plastisch: ‘In Duitsland krijg je bijvoorbeeld een stuk meer dan hier, als je een oog of een ledemaat verliest. Op ons congres enkele jaren terug, gaven rechters aan dat die bedragen zo laag blijven omdat advocaten in hun processtukken te weinig feitelijke informatie geven over wat er precies met iemand aan de hand is. Andersom zeiden de advocaten dat ze in de vonnissen van rechters niet genoeg aanknopingsvinden om hogere vergoedingen te kunnen bepleiten. Dus dat is een adder die in zijn eigen staart bijt.’ De LSA-advocaten

onderbouwen hun claims beter met informatie over de ellende waarin een slachtoffer terecht is gekomen. ‘Het lijkt of rechters het beginnen op te pikken.’ Of het smartengeld ooit hoog genoeg is voor slachtoffers? ‘Slachtoffers zijn vooral op zoek naar erkenning van hun leed.’ Van Wassenaer praat wat gehaast, ze moet nog een cliënt terugbellen, maar voor de deur van haar kantoor wil ze nog een beroep doen op de politiek. Er ligt een wetsvoorstel bij de Eerste Kamer om het recht op smartengeld voor nabestaanden en naasten van slachtoffers te regelen. ‘Ik hoop echt dat de senaat dit goedkeurt. Toen ik in 1992 slachtoffers van de Faro-ramp tegenkwam, vond ik het al het vreemd dat iemand die zijn partner verloor en zelf niks had, geen enkele vorm van smartengeld kreeg. En degene die een pink verloor, kreeg dat wel. Dat moet anders.’